

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207209
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812207209.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, o zaplatenie 248,95 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov n/Topľou zo dňa 03.02.2014 č.k. 10C 226/2012 - 42 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,83 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Jozefovi Kempovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanej trovy konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa vo výške 58,78 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd prvého stupňa žalobu ako celok zamietol majúc za to, že dojednaná zmluvná pokuta, ktorá bola predmetom konania je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi, a preto neplatná. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., rovnako uvedeným spôsobom rozhodoval aj o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorému priznal náhradu trov pozostávajúcich z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná nebola. V dôvodoch odvolania žalobca poukazuje na to, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Myslí si, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Žalobca zdôrazňuje, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a výkonom tejto činnosti združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie by malo

disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V tejto súvislosti tiež poukázal žalobca na judikatúru súdov v rámci SR. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V súčasnosti existuje podľa žalobcu veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Podľa žalobcu ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, pričom vstupujú do sporov automaticky, zastúpení právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázka, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Vedľajší účastník odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združení ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník teda do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach, žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premĺčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Žalobca tiež zdôraznil, že podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník má vystupovať. Súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania, pritom nemožno podľa žalobcu uplatniť domnienku podľa § 101 ods. 3 O.s.p. Ministerstvo hospodárstva SR hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 177/2013. Právne zastúpenie advokátom v predmetnom konaní považuje vedľajší účastník za účelné, nakoľko právne kvalifikované podania prispievajú k účinnej ochrane žalovaného spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských veciach v slabšom postavení. Zdôraznil, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje len na návrh. Žalovaný môže kedykoľvek počas konania vyjadriť svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, pričom tento nesúhlas bude súd považovať za návrh podľa poslednej vety ods. 3 § 93 O.s.p. a rozhodne o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka. Zo skutočností, že žalovaná doposiaľ takýto návrh nepodala, z čoho vyplýva vôľa žalovanej, aby vedľajší účastník na jej strane v predmetnom konaní ďalej vystupoval. Vedľajší účastník si tiež uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Ako plynie z obsahu spisu, v danom prípade sa žalobca vo vzťahu k žalovanej domáhal zaplatenia sumy 248,95 Eur s prísl. na základe zmluvy, ktorú právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ podľa Zákona o elektronických komunikáciách uzatvoril so žalovanou a predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Podľa žalobcu povinnosťou žalovanej bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve v spojení s dodatkom o pripojení a táto zmluvná pokuta bola predmetom konania. Súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom zmysle, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania s ohľadom na výsledok rozhodnutia súdu prvého stupňa vo vzťahu medzi účastníkmi vo veci samej. Vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

patrí náhrada vzniknutých trov, ktoré pozostávajú z odmeny právneho zástupcu za poskytnutú právnu pomoc. S ohľadom na procesný výsledok konania o veci je daná povinnosť žalobcu nahradiť ostatným účastníkom, a to aj vedľajšiemu účastníkovi, vzniknuté trovy.

Nedá sa stotožniť s argumentáciou o nadbytočnosti právneho zastupovania vedľajšieho účastníka z dôvodu že vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok pritom v ustanovení § 24 umožňuje účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Náklady spojené s právnym zastúpením vedľajšieho účastníka sú v zásade účelné. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka v tomto konaní evidentne súvisela s ochranou žalovanej ako spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Je potrebné tiež zdôrazniť, že vedľajší účastník vystupoval v tomto konaní na podporu žalovanej, v priebehu konania išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaná nepochybne nijakým spôsobom nevyjadřila nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V tejto súvislosti sa žiada dodať, že akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na procesnej strane ktorého vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne vyvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu znenie § 93 ods. 4 O.s.p. v časti „posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zvážiť, že takýto úkon vykoná a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka (do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo 27/2012). Ako už bolo spomínané, v prejednávanej veci žalovaná nesúhlas so vstupom a úkonmi vedľajšieho účastníka nevyjadřila.

Keďže súd prvého stupňa postupoval správne aj pri určení výšky vzniknutých trov, odvolací súd poukazujúc na tieto dôvody rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Z tohto titulu žalovanej náhrada trov konania nebola priznaná, keďže žalovaná si túto náhradu v danom štádiu konania neuplatnila a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy prvostupňového konania, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu - vo výške 21,58 Eur znížila na polovicu, a teda na sumu 10,79 Eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2014 vo výške 8,04 Eur, celková výška trov vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní dosiahla sumu 18,84 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.